

MAVİ TÜY

Gönülsüz Bir Mesihin Serüvenleri

MAVİ TÜY

Orijinal Adı: Illusions

Yazar: Richard Bach

Çeviri: Mehmet Harmancı

Düzenleme: Nurhan Seyrekbasan

Yayına Hazırlayan: Meltem Erkmen

Kapak Uygulama: Berna Özbek Keleş

Aralık 2013, İstanbul

Copyright: © 1977 Richard Bach

Türkçe Yayın Hakkı: Anatolialit Ajans Aracılığıyla

© Epsilon Yayıncılık Hizm. Tic. San. Ltd. Şti.

ISBN: 975-331-157-5

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 12280

Random House, LLC.'nin alt markası olan
Bantam Books ile yapılan anlaşma gereğince
yayımlanmıştır.

Baskı ve Cilt: Kitap Matbaacılık

Davutpaşa Cad. No: 123 Kat: 1 Topkapı / İstanbul

Tel : (0212) 482 99 10 (pbx)

Fax : (0212) 482 99 78

Sertifika No: 16053

Yayımlayan:

Epsilon Yayıncılık Hizmetleri Tic. San. Ltd. Şti.

Osmanlı Sk. Osmanlı İş Merkezi 18/4-5 Taksim / İstanbul

Tel: (0212) 252 38 21 (pbx) Faks: (0212) 252 63 98

İnternet adresi: www.epsilonyayinevi.com

e-mail: epsilon@epsilonyayinevi.com

MAVİ TÜY

Gönülsüz Bir Mesihin Serüvenleri

Richard Bach

*Çevirmen
Mehmet Harmancı*

epsilon®

Jonathan Seagull (Martı) yayımlandıktan sonra bana çok sorulan sorulardan biri de şuydu: “Richard, bundan sonra ne yazacaksın? *Jonathan*’dan sonra ne gelecek?”

O zamanlar bir şey, bir tek kelime bile yazmama gerek olmadığı, kitaplarımın bir bütün olarak onlardan söylemelerini istediğim her şeyi söyledikleri yanıtını verirdim. Bir süre aç kaldıktan, arabam haczedildikten falan sonra gece yarısına kadar çalışmak zorunda olmamak hoş bir şeydi doğrusu.

Yine de hemen hemen her yaz çift kanatlı antika uçağımı Amerikan ortabatısının yemyeşil çayırdan denizlerine çıkarır, üç dolara yolcu alırken o eski gerilimi hissetmeye başladım yeniden -söyleyecek bir şeyler kalmıştı ve ben de bunları söylemiş değildim.

Yazmaktan hiç hoşlanmam. Orada karanlıkta bir fikre sırt çevirebildiğim takdirde, ona kapıyı açmaktan kaçınabildiğim takdirde kaleme bile uzanmam.

Ancak arada sırada ön duvar büyük bir patlamayla uçan cam, tuğla ve kıymık olarak içeri yıkılır, molozların üze-

rinden biri gelir ve boğazımdan yakalayarak hafif bir sesle, “Beni kelimeler halinde kâğıda dökmeden seni bırakmam,” der. Mavi Tüy’le böyle tanıştım.

Ortabatıda sırtüstü yatıp bulutları buharlaştırma deneyleri yapıyordum ve hikâyeyi bir türlü aklımdan çıkaramıyordum... Bu işte gerçekten usta biri gelseydi de bana dünyanın nasıl işlediğini ve onu nasıl kontrol edebileceğimi öğretseydi. Süper derecede ilerlemiş biriyle karşılaşsaydım... Ardındaki gerçekleri bildiği için dünyanın yanılısamaları üzerinde güç sahibi bir Siddhartha ya da İsa zamanımızda ortaya çıksa ne olurdu? Onunla bizzat tanışsaydım, o da bir çift kanatlı uçakla uçuyor olsa ve benimle aynı çayıra inseydi? Ne derdi, neye benzerdi?

Belki de günlüğümün yağa bulanmış, ot lekeli sayfalarındaki Mesih gibi olmazdı, belki bu kitabın söylediği şeyleri söylemezdi. Ama bir de bunun bana söyledikleri var: Biz düşüncelerimizde olanı mıknaş gibi yaşamımıza çekeriz -eğer bu doğru ise o zaman her nasılsa şu ana bir nedenle varmışım demektir ve siz de aynı durumdasınız. Belki de bu kitabı elinizde tutuyor olmanız bir rastlantı değildir; belki bu serüvenlerde sizin buraya hatırlamak için geldiğiniz bir şeyler vardır. Ben öyle düşünmeyi tercih ettim. Ve benim mesihimin orada başka bir boyutta tünediğini, hayal ürünü olmadığını, ikimizi de izlediğini ve aynen bizim planladığımız gibi böyle bir şeyin olmasına güldüğünü inanmayı seçiyorum ben.

Richard Bach

1.

Kutsal Indiana topraklarında doğmuş, Fort Wayne'in doğusundaki mistik tepelerde yetişmiş bir Usta gelmişti yeryüzüne.

2

Usta bu dünyayı Indiana'nın okullarında ve yetişkinliğinde de otomobil tamirciliği mesleğinde öğrendi.

3.

Ancak Usta başka ülkelerden, başka okullardan ve yaşadığı başka yaşamlardan da çok şey öğrenmişti.

Bunları hatırladı ve hatırlayınca da, akıllı ve güçlü oldu, diğerleri onun gücünü gördüler ve kendisine akıl danışmaya geldiler.

4.

Usta kendine de bütün insanlığa da yardımcı olacak güce sahip olduğuna inanıyordu ve buna inandığı için bu kendisi için geçerli oluyordu. Diğerleri onun gücünü gördüler ve dertlerinden ve hastalıklarından kurtulmak için ona geldiler.

5.

Usta her insanın kendini Tanrı'nın oğlu olarak görmesinin doğru olduğuna inanıyordu ve buna inandığı için de öyleydi. Çalıştığı

garajlar, atölyeler onun bilgeliğini, onun elinin temasını arayanlarla, dışarıdaki sokaklar sadece o geçerken gölgesinin üstüne düşmesini ve böylece yaşamlarının değişmesini isteyenlerle doldu.

6.

Kalabalıklar yüzünden ustabaşlar ve dükkân sahipleri onun da tamircilerin de otomobiller üzerinde çalışacak yer bulamadıkları için aletlerini toplayıp başka bir yere gitmesini istediler.

7.

Böylece o da kırlara gitti ve kendisini izleyenler ona Mesih, mucizeler yaratan demeye başladılar; buna inandıkları için de öyle oldu.

8.

*O konuşurken bir fırtına kopsa, dinleyenlerden
birinin başına bir damla düşmüyor, gökler
gürlese, yıldırımlar düşse bile kalabalığın en sonundakiler
sözlerini en öndeki kadar açık seçik duyuyorlardı.
Ve onlarla hep mesellerle konuşuyordu.*

9.

*Ve Usta onlara dedi ki: “Her birimizin içinde sağlığa
ve hastalığa, zenginliklere ve yoksulluğa, özgürlüğe
ve köleliğe rızamız yatar. Bunları kontrol eden sadece
bizleriz, başka biri değil.”*

10.

*Bir değirmenci ortaya çıktı; “Senin için böyle konuşmak
kolay, Usta, çünkü sen bizim gibi değilsin,*

yönlendiriliyorsun ve bizler gibi çalışmak zorunda değilsin. Bu dünyada insan yaşamak için çalışmak zorundadır.”

11.

Usta dedi ki: “Bir zamanlar büyük bir billur ırmağın dibinde bir köy dolusu yaratık yaşardı.

12.

Genç ve yaşlı, zengin ve yoksul, iyi ve kötü hepsinin üzerinden sessizce akar geçerdi ırmak. Sadece kendi billur varlığını bilir, kendi yolunda giderdi.

13.

Her yaratık kendi bildiğince ırmak dibinin köklerine ve taşlarına tutunurdu, çünkü tutunmak onların yaşam

biçimiydi ve doğuştan beri öğrendikleri şey akıntıya direnmekti.

14.

Ama sonunda bir yaratık şöyle dedi: 'Ben tutunmaktan bıktım artık, gözlerimle göremiyorsam da, ırmağın gittiği yeri bildiğine inanıyorum. Kendimi bırakacağım, beni istediği yere götürsün. Burada asılı kalırsam sıkıntıdan öleceğim artık.'

15.

Öteki yaratıklar güldüler, 'Aptal,' dediler. 'Hele bir bırak, o zaman taptığın o akıntı seni kayalardan kayalara çarpar ve sıkıntıdan öleceğinden daha çabuk ölür gidersin.'

16.

Ama o onları dinlemedi ve derin bir soluk alarak kendini koyverdi. Aynı anda akıntı kendisini kayalara çarptı.

17.

Ancak yaratık bir daha tutunmayı reddedip de aradan bir zaman geçince akıntı onu dipten kaldırdı ve ondan sonra bir yere çarpıp bir yanını incitmedi.

18.

Irmağın aşağısında kendisine yabancı olan başka yaratıklar, 'Bir mucize bu!' diye bağırdılar. 'Bizim gibi bir yaratık, ama uçuyor işte! Bizleri kurtarmaya gelen Mesih bu!'

19.

Akıntıya kapılmış giden, 'Ben sizden fazla Mesih değilim,' dedi. 'Irmak bizleri özgürlüğümüze kavuşturmaktan zevk alıyor, eğer kendimizi koyvermeye cesaret edebilirsek. Bizim gerçek işimiz bu yolculuktur, bu seriüvendir.'

20.

Ama onlar, 'Kurtarıcı!' diye daha çok bağırarak sıkı sıkı tutundular kayalarına. Bir daha baktıklarında yaratık gitmişti ve onlara da artık sadece bir Kurtarıcı efsanesi yaratmak kalmıştı.

21.

Usta kalabalığın çevresinde her gün biraz daha arttığını gördü, kendisine her zamankinden daha çok yaklaşp

kendilerini iyileştirmesini, mucizeleriyle beslemesini, onlar için öğrenmesini, onların yaşamlarını yaşamasını istediklerini görünce, bir gün tek başına bir dağ tepesine gidip dua etti.

22.

Ve kalbinde şöyle dedi: Ey Ebedi Parlak Olan, eğer istediğin buysa, bu kadehi al elimden, bu imkânsız görevi bir yana bırakmama izin ver.

Başka bir insanın yaşamını yaşayamam, oysa on bin kişi benden yaşam bekliyor. Bunların olmasına izin verdiğim için pişmanım. Eğer istersen beni bırak da motorlarıma ve makinelerime döneyim ve başka insanlar gibi yaşayayım.

23.

*Ve dağın tepesinde bir ses duydu: Ne erkek ne kadın,
ne yüksek ne hafif, sonsuz derecede sevecen bir ses.*

*Ve bu ses dedi ki: “Benim değil, senin istediğin olacak,
çünkü senin istediğin benim senin için istediğim şeydir.*

*Öteki insanlar gibi sen de yoluna git ve yeryüzünde
mutlu ol.”*

24.

*Usta bunu duyunca sevindi, teşekkür etti ve dađdan
bir tamirci şarkısı mırıldanarak indi. Kalabalık
dertleriyle çevresini sarıp kendileri için iyileştirmesini,
kendileri için öğrenmesini, anlayışıyla kendilerini sürekli
beslemesini ve mucizeleriyle kendilerini eğlendirmesini
istediğinde Usta kalabalığa gülümsedi ve şöyle
dedi: “Ben bu işi bırakıyorum.”*

25.

Kalabalık bir an şaşkınlıktan donakaldı.

26.

Ve Usta onlara dedi ki: “Bir insan Tanrı’ya en çok istediği şeyin, kendisine bedeli ne olursa olsun, ıstırap çeken dünyaya yardım etmek olduğunu söylerse ve Tanrı da ona yanıt verip ne yapması gerektiğini söylerse, o insan kendisine söyleneni yapmalı mıdır?”

27.

“Elbette, Usta!” diye bağırdı kalabalık. “Tanrı istediği takdirde cehennem azabı çekmek bile bir zevktir onun için!”

28.

“Bu azap ne olsa da, bu görev ne kadar güç olsa da mı?”

29.

“Tanrı istemişse asılmak bir şereftir, bir ağaca çivilenip yakılmak insanı yüceltir,” dediler.

30.

*Usta kalabalığa “Tanrı sizin yüziünüze konuşsa ve
YAŞADIĞIN SÜRECE YERYÜZÜNDE
MUTLU OLMANI EMREDİYORUM deseydi,
o zaman ne yapardınız?” dedi.*

31.

*Ve kalabalık sustu, öylece durdukları vadilerden,
tepelerden tek ses çıkmadı.*

32.

Ve Usta sessizliğe dedi ki: “Mutluluk yolumuzda bu yaşam için seçtiğimiz bilgiyi bulacağız. Bugün ben bunu öğrendim ve şimdi sizi kendi yolunuzda istediğiniz gibi yürümeye bırakmayı seçiyorum.”

33.

Ve Usta kalabalığın arasından geçerek kendi yoluna gitti, onları bırakıp kendi gündelik insanlar ve makineler dünyasına döndü.

Donald Shimoda ile yaz ortasında karşılaştım. Dört yıllık uçuşum sırasında benim yaptığım işi yapan başka bir pilot bulamamıştım. Ben rüzgârla birlikte kasaba kasaba dolaşır, eski bir çift kanatlı uçakta on dakikası üç dolara adam uçururdum.

Bir gün Illinois'de Ferris'in hemen kuzeyinde Fleet'in min kokpitinden aşağı baktığımda limon zümrüdü samanların arasına süzülür gibi inen altın renkli ve beyaz bir yaşlı Travel Air 4000 gördüm.

Benim özgür bir yaşantım vardır, ama kimi zaman çok yalnızlık çektiğim de olur. Orada çift kanatlı uçağı görünce bir an düşündüm, sonra yanına inmenin bir zararı olmayacağına karar verdim. Gaz kolunu boşa alıp dümeni iyice kırıncı Fleet ile yanlamasına yere düşmeye başladık. Kanat telleri arasındaki rüzgârın o yumuşak ve keyifli sesi, pervanesini çeviren yaşlı motorun pok-pokları. İnişi daha iyi izlemek için gözlüklerin yukarıya itilmesi. Mısır başakları altımda hışırdayan yeşil yapraklardan bir cangıl, bir çit ve sonra da göz alabildiğince uzanan yeni biçilmiş otlar. Lev-